

Κυριακή ΙΔ' Ματθαίου στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στην τοπική Κοινότητα Καλύβια Αιτωλοακαρνανίας χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, την Κυριακή 6 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ανέφερε: «Η σημερινή παραβολή προέρχεται από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου και περιλαμβάνει συμπεριφορές που, όντως, μας ξαφνιάζουν και μας προβληματίζουν. Αλήθεια, πώς μπορεί να εξηγήσει κάποιος την αντίδραση εκείνων, οι οποίοι, αν και προσκλήθηκαν σε έναν βασιλικό γάμο, προτίμησαν τα συνηθισμένα και τα ασήμαντα;

Αυτό ακριβώς διαβάζουμε σήμερα στο Ευαγγέλιο: Ένας βασιλέας θέλει να εορτάσει τους γάμους του Υιού Του. Εκείνοι, όμως, προς τους οποίους απευθύνθηκε, όχι μόνον, αδιαφόρησαν, αλλά κακοποίησαν και σκότωσαν τους δούλους που μετέφεραν αυτή την πρόσκληση. Τότε, εκείνος απευθύνθηκε προς όλους αδιακρίτως, προκειμένου να συμμετάσχουν στην βασιλική χαρά του. Το

ανάκτορο γέμισε από κάθε είδους πρόσωπα. Όμως, ένα απ' αυτά βρέθηκε στο παλάτι χωρίς την κατάλληλη στολή. Αυτό εξόργισε τον βασιλιά, ο οποίος και έδωσε την διαταγή να εκβάλλουν έξω τον ανάρμοστο επισκέπτη και μάλιστα, να τον τιμωρήσουν σκληρά.

Σε μία πρώτη ερμηνεία της παραβολής, δεν είναι δύσκολο να αντιληφθούμε το μήνυμα, που επιθυμεί ο Χριστός να μεταδώσει στους συμπατριώτες Του Ισραηλίτες: Ο βασιλέας είναι ο επουράνιος Πατέρας και Υιός Του ο ίδιος ο Ιησούς. Ο γάμος, βεβαίως, δεν είναι ένα οποιοδήποτε πανηγύρι αλλά το σχέδιο της σωτηρίας των ανθρώπων, το οποίο πραγματοποιείται με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού. Οι προσκεκλημένοι που αδιαφορούν είναι ο εβραϊκός λαός, ο οποίος κατεδίωξε μέχρι θανάτου τον Κύριο, όπως και κατά το παρελθόν, κακοποίησε και θανάτωσε τους απεσταλμένους Του προφήτες. Όσο για εκείνους που αναζητούνται στα σταυροδρόμια της πόλεως, είναι όλοι οι λαοί που καλούνται να πιστέψουν στο Ευαγγέλιο και να απολαύσουν την σωτηρία.

Το χαρμόσυνο αυτό μήνυμα του Ευαγγελίου χτυπά την πόρτα της ανθρωπότητας κάθε στιγμή. Το γαμήλιο γλέντι είναι η Θεία Λειτουργία, η οποία διαρκώς ανανεώνει την πρόσκληση του Βασιλέα της παραβολής. Προσκεκλημένοι είμαστε όλοι εμείς που αξιωθήκαμε να γνωρίσουμε τον Χριστό, να βαπτισθούμε και να ανήκουμε πλέον στον δικό Του μυστικό Σώμα, την Εκκλησία. Αυτό που στερούνται εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, καθώς δεν έχει φτάσει ακόμη σ' αυτούς το χαρμόσυνο μήνυμα της λυτρώσεως από την φθορά και τον θάνατο, εμείς το απολαμβάνουμε ως διαρκή δωρεά. Διατρέχουμε, όμως, έναν άλλο κίνδυνο: αν και είμαστε προσκεκλημένοι, αν και είμαστε κλητοί, να μην αποδειχθούμε εκλεκτοί (Μτθ. 22:14).

Είναι γεγονός πως η ανάγκη για επιβίωση αποτελούσε ανέκαθεν για τον άνθρωπο έναν βασικό σκοπό του. Οι βιοτικές ανάγκες απορροφούσαν πάντοτε μεγάλο μέρος του χρόνου και των δυνάμεών του. Ο άνθρωπος, όμως, δεν αρκείται μόνον σε αυτό. Αναζητά με επιμονή τα υλικά αγαθά, καθώς του εξασφαλίζουν, επιπλέον, άνεση και απόλαυση, συγχρόνως, μάλιστα, και διέξοδο στην δημιουργικότητα και στην τάση του διαρκώς να προοδεύει και να αναπτύσσεται σε όλους τους τομείς. Ιδιαίτερα στην εποχή μας, η ασύλληπτη πρόοδος της τεχνολογίας τον έχει αφήσει έκθαμβο με τις ευκαιρίες που του προσφέρει και απορροφά διαρκώς όλο και περισσότερο μέρος της υπάρξεώς του. Ημέρα με την ημέρα, αυξάνεται το ενδεχόμενο να θεωρήσει ο άνθρωπος πως η ζωή αρχίζει και τελειώνει στις ανέσεις αυτού του κόσμου, του κόσμου των αισθήσεων και της καταναλώσεως.

Ο τεχνολογικός πολιτισμός είναι πράγματι εντυπωσιακός, με αποτέλεσμα να εγκλωβίζει καθημερινά στα θέλητρά του όλο και περισσότερες ψυχές. Διαρκώς όμως αυξάνεται ο κίνδυνος να ξεχαστεί η μεγάλη, ίσως η μεγαλύτερη αλήθεια:

Ο άνθρωπος πλάστηκε να ζει συγχρόνως σε δύο κόσμους: τον ορατό και τον αόρατο. Με το σώμα του και τις δραστηριότητές του ανήκει στην καθημερινότητα του ιστορικού χρόνου, η οποία δεν παύει ποτέ να τον καλεί να εργαστεί, να φτιάξει οικογένεια, να αναπτυχθεί οικονομικά και να ευημερήσει. Το σώμα έχει ανάγκες πολλές και συχνά, ακόρεστες. Ανάγκες έχει όμως και το αόρατο μέρος της υπάρξεώς του, η ψυχή, η οποία αναζητά την σχέση με τον Δημιουργό της και ποθεί να ζήσει σύμφωνα με τις αρχικές του προδιαγραφές: με χαρά, με νόημα ζωής, απαλλαγμένη από τον φόβο, την αγωνία και τα δεσμά του θανάτου. Η μεγάλη αμαρτία του σημερινού ανθρώπου, η μεγάλη αστοχία του, δεν είναι ότι ζει μέσα στον υλικό κόσμο, αλλά ότι ξεχνά πως δεν ανήκει μόνο σ' αυτόν.

Τον κίνδυνο αυτής της μεγάλης πλάνης, αυτής της μεγάλης αποτυχίας, αποκαλύπτει η σημερινή παραβολή. Οι προσκεκλημένοι έχουν χάσει την δυνατότητα να ξεχωρίσουν τα σημαντικά από τα ασήμαντα, τα αιώνια από τα προσωρινά, τα αναλλοίωτα από τα φθαρτά. Ενώ δέχονται την πρόσκληση συμμετοχής σε μια γιορτή, που είναι σε θέση να πλημμυρίσει με νόημα ζωής ολόκληρη την ύπαρξή τους, εκείνοι επιλέγουν τον φαύλο κύκλο ασχολιών που διαρκώς ανακυκλώνονται, επαναλαμβάνονται και αφήνουν τον άνθρωπο ανολοκλήρωτο και διψασμένο.

Κάθε φορά που η Εκκλησία μας προτείνει, μέσω της πνευματικής ασκήσεως και της νηστείας, να περιορίσουμε τις ανάγκες μας και να απελευθερωθούμε από το ξέφρενο κυνήγι των ηδονών, δεν μας καλεί να αρνηθούμε τον κόσμο, αλλά να απεγκλωβιστούμε από την ματαιότητά του.

Κάθε φορά που ο Ιερέας μας καλεί να μεταλάβουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, μας καλεί να στρέψουμε το βλέμμα πέρα από τα πρόσκαιρα και να αναζητήσουμε τα αιώνια και τα αθάνατα.

Κάθε φορά που η καρδιά μας πάλλεται από την δύναμη της προσευχής, έρχεται ο ίδιος ο Κύριος να μας θυμίσει πως, στο τέλος της επίγειας διαδρομής, μας αναμένει μια συνάντηση με την πηγή της αληθινής και αιώνιας ζωής.

Όποιος δεν χάνει από το οπτικό του πεδίο αυτήν την προοπτική, καταφέρνει να αποφύγει την πολυπραγμοσύνη και την διάσπαση του νου, παραμένοντας σε διαρκή ετοιμότητα ανταποκρίσεως στην πρόσκληση που του απευθύνει διαρκώς ο Επουράνιος Πατέρας.

Ο Θεός ζητά όλη μας την αφοσίωση, όλο μας τον νου, όλο μας τον κόπο, όλα μας τα συναισθήματα, ολόκληρη την ύπαρξή μας. Τα ζητά όλα για να μας τα δώσει όλα. Η προσήλωση και η βαθιά πίστη προς το πρόσωπό Του υφαίνει την γαμήλια στολή, η οποία θα μας επιτρέψει να γευτούμε τα πνευματικά εδέσματα της αγάπης Του.

Ας αναζητούμε, λοιπόν, με απόλυτη προτεραιότητα τον δρόμο που οδηγεί στην Ουράνια Βασιλεία και ας εμπιστευόμαστε χωρίς καμία αμφιβολία την υπόσχεση του Χριστού μας: «Ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν» (Μτθ. 6:33)».

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος απένειμε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον π. Θεοδόσιο Αθανασόπουλο, Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, επιβραβεύοντας την μέχρι σήμερα ποιμαντική του διακονία στην Ενορία των Καλυβίων.

Επίσης τέλεσε Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού π. Χρήστου Μυζήθρα, ο οποίος διετέλεσε Προϊστάμενος της Ενορίας και στην συνέχεια τέλεσε τον Αγιασμό των Εγκαινίων του νέου Πνευματικού Κέντρου του Ιερού Ναού, στο

οποίο δόθηκε τιμητικά το όνομα του αειμνήστου π. Χρήστου Μυζήθρα.

Αμέσως μετά ο Σεβασμιώτατος συμμετείχε στα Εγκαίνια της Έκθεσης Φωτογραφίας με τίτλο «ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ - “Ανθρώπων Πίστις”» του Γιώργου Πανταζόπουλου που φιλοξενείται στην αίθουσα Εκδηλώσεων της Κοινότητας Καλυβίων. Η Έκθεση περιλαμβάνει ασπρόμαυρες εικόνες από θρησκευτικές και λατρευτικές εκδηλώσεις σε Ιερούς Ναούς της περιοχής, εορτασμούς και παραδοσιακά δρώμενα, προσκυνητάρια και κυρίως πρόσωπα ανθρώπων, που βιωματικά, με βαθιά πίστη και σεβασμό, συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή!

Τέλος, ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός πραγματοποίησε επίσκεψη στο Λαογραφικό Μουσείο των Καλυβίων, όπου ξεναγήθηκε από την Πρόεδρο κα Μαίρη Ζαπαντιώτη και θαύμασε τα εκθέματα που παρουσιάζουν μεγάλο κομμάτι της τοπικής πολιτιστικής και λαογραφικής παράδοσης και αναπαριστούν στιγμές και μνήμες από την καθημερινότητα των προηγούμενων γενεών.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)